

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Templet ger himlens välsignelser

Äldste Matti Jouttenus, Finland

Områdessjuttio

”Europaplanen för 2012” står det: ”Vårt mål är att öka antalet aktiva medlemmar i området Europa och förbereda medlemmarna för att komma till templet där de kan ingå och ta emot de förbund som behövs för deras och deras familjers upphöjelse.” Templens grundläggande och primära syfte är att hjälpa både levande och döda ta emot heliga förrättningar, utan vilka de inte kan ärva det celestialet riket där vår Fader i himlen och hans Son Jesus Kristus regerar. Förutom detta centrala syfte välsignar templet också vårt liv på andra sätt.

Tempelnärvaro hjälper både nyomvända och gamla medlemmar att stå emot världsliga frestelser och lockelser och hårda ut till änden. ”Varje hörnsten som läggs till ett tempel, och varje tempel som fullbordas enligt den ordning som Herren har uppenbarat för sitt heliga prästadöme, minskar Satans makt på jorden och ökar Guds och gudaktighetens makt och påverkar himlarna på ett mäktigt sätt till

vår förmån, de nedkallar över oss de eviga Gudarnas välsignelser samt välsignelser från dem som vistas i deras närhet.”¹

Templet är en källa till inspiration och styrka för alla som ägnar sig åt missionärsarbete, både unga och gamla: ”Så att deras hjärtan kan uppmjukas när dina tjänare går ut ur ditt hus, o Jehova, för att vittna om ditt namn, så att deras fördomar kan ge vika för sanningen och ditt folk finna nåd inför allas ögon, så att alla jordens ändar kan veta att vi, dina tjänare, har hört din röst och att du har sänt oss.”²

Att besöka templet hjälper alla ledare i kyrkan, bröder och systrar, att lära sina plikter och få styrka till att handla i dem. Det här gäller också församlingsråd: ”... så att ett hus kan uppföras åt mig för Sions frälsning — som en plats för tacksägelse för alla heliga och som en plats för undervisning av alla dem som är kallade till tjänandeverket i alla sina olika kallelser och ämbeten, så att de kan fulländas i insikten om sin

Äldste Matti Jouttenus, Finland

andliga verksamhet, i teori, i princip och i lära, i allt som rör Guds rike på jorden, vars rikes nycklar har förlänats er.”³

Jag har haft många upplevelser med templet och dess kraft. När templet i Stockholm invigdes 1985 kände jag genom den Helige Anden sådan frid och glädje som jag aldrig trott vara möjlig. När bussen lämnade templet för att köra in till centrum av Stockholm och andra steg av för att bese staden, stannade jag i bussen med min hustru. Jag visste att när jag lämnade bussen och trädde ut i världen skulle den där dyrbara och heliga friden försvinna, och

jag ville njuta av den så länge som möjligt.

När min första hustru dog 1987 var vetskapen om att vi beseglats samman i templet och skulle vara en evig familj en ovärderlig källa till styrka för mig och mina barn.

Jag gjorde ett uppehåll i det celestia rummet i Helsingfors tempel under en rundtur före tempelinvigningen, och jag ville inte gå ut från den fridfulla platsen. Då kände jag den här milda inbjudan i mitt hjärta: ”Matti, ge dig nu iväg och arbeta, men om du är trofast ska du en dag återvända till det celestia riket och aldrig behöva lämna det.”

Jag vittnar om att templet är Herrens hus och att de som officierar i dem har verklig myndighet från Gud. Tack vare templet och den myndigheten kan familjer vara eviga. Jag vittnar om att varje ödmjuk och uppriktig sökare i templet ska finna frid gång på gång. Jag vittnar om att templet ger styrka till att handskas med vardagslivets oro, svårigheter och sorger. Jag vittnar om att de renhjärtade i templet ska se Gud.⁴ I Jesu Kristi namn, amen. ■

FOTNOTER

1. George Q. Cannon, i ”The Logan Temple”, *Millennial Star*, 12 nov. 1877, s. 743.
2. L&F 109:56–57.
3. L&F 97:12–14.
4. Se L&F 97:16.

Missionärsförberedelser i Handens andra församling

Helena Österlund

Under hela hösten, vintern och våren har det varit missionärsförberedelser långt över det vanliga i Handens andra församling. Sju unga män och en ung kvinna har förberett sig för att i två år respektive ett och ett halvt år tjäna Herren.

När Liahona träffar gruppen har Samuel Nilsson redan kallats ut på sin mission. Han och Markus Viktorstam flyttade från Jönköping till Handens andra församling för att kunna arbeta ihop pengar, men framförallt för att dela sina missionsförberedelser med andra. Detsamma gäller Joseph Kääriä från Sundsvall.

De flesta av dem har träffats hemma hos före detta missionären Christopher Kääriä för att studera *Predika mitt evangelium* ungefär en gång i veckan. Församlingen har också ordnat så kallade ”Wartime stories” hemma hos familjen Ola Öquist, där inbjudna före detta missionärer har berättat om sina missioner och erfarenheter. Missionspresidenten och hans fru har även de haft missionärsförberedande brasaftnar i sitt hem. Allt detta tillsammans med institutets missionärsförberedande klass har gett de blivande

missionärerna många tillfällen att stärka sin känsla för mission och förbereda sig.

På frågan ”När bestämde du dig för att gå ut på mission?” är svaren mellan de unga männen slående lika. Familjen och vänners påverkan har varit viktigast. De har alla sett hur syskon och vänner utvecklats av mission och fått erfarenheter som de själva velat ha. I *Sophia Okssons* fall var det hennes biskop i Örebro (där hon bodde för studier) som kallade in henne och frågade om hon inte skulle gå på mission.

”Då kände jag otroligt starkt att jag skulle tjäna Herren som missionär. Jag gick hem och bad om jag skulle gå på mission, och svaret blev en ännu starkare känsla. Sen var det inget snack om saken. Det var bara att köra. Jag flyttade hem för att arbeta och skicka in mina papper.”

Gemensamt för alla är att de har egna vittnesbörd om evangeliet som de gärna vill dela med andra. ”Om jag kan få vara den hjälpande handen för någon att finna evangeliet, gör jag det gärna!” summerar *Adam Lindquist*.

Vad förväntar ni er av er mission? Svaren kommer snabbt från

alla: Välsignelser, motgångar, medgångar, glädje, hårt arbete, erfarenheter som kommer vara till hjälp för resten av livet.

”Som president Gordon B. Hinckleys pappa sa till honom: Glöm dig själv och börja arbeta. Det är nyckeln tror jag. Mission blir vad jag gör den till”, säger *Henrik Olsson*.

”Jag tror det var president Thomas S. Monson som sade att varje ung man som går ut på mission och lämnar allt hemma ska få hundrafalt igen. Detta uttalande påverkade mig starkt”, fyller *Mattias Bertilson* i.

”Jag förväntar mig öppna dörrar, överallt!” säger *Joseph Kääriä* med ett stort skratt som alla faller in i.

Hur har ni förberett er för mission? ”Den senaste tiden har jag verkligen läst och studerat Mormons bok”, säger *Mathias Tudela*. ”Det har gjort stor skillnad för mig. Skrifterna är så bra!”

”Mina missionstankar kom innan jag kände att jag hade ett starkt vittnesbörd. Så mitt eget vittnesbörd var det första jag behövde ta itu med. Jag har gjort det genom att leva efter evangelieprinciperna. Betalning, läsa skrifterna med mera. Och det fungerade verkligen!” säger *Markus Viktorstam*.

Alla åtta är eniga om att de så kallade primärsvaren — gå till kyrkan, läsa skrifterna, be,

följa buden etc — verkligen är till nytta. De skrattar först när de nämner dem, men säger samtidigt att just så enkelt är det att förbereda sig. Man gör det man får lära sig i kyrkan helt enkelt.

Utän tvivel får kyrkan väl förberedda missionärer som kommer att arbeta hårt och tjäna i Herrens vingård. Församlingen har känt en stor glädje och ökad andlighet under deras förberedelsestid. Vi önskar dem stort lycka till och ser fram emot att få ta del av deras erfarenheter.

Sophia Olsson avslutar med orden: ”Självklart kommer det att vara roligt och intressant att se hur evangeliet kan hjälpa andra. Jag är också väldigt nyfiken på vad Herren kan göra med mig när jag hängivet ger mig åt honom. Hur kommer han att forma och hjälpa mig att närma mig min fulla potential? Det ser jag fram emot väldigt mycket.”

Samuel Nilsson och Joseph Kääriä kallades till Finlandmissionen Helsingfors, Mattias Bertilson till Michiganmissionen Lansing, Henrik Olsson till New Yorkmissionen Rochester, Sophia Olsson till Utahmissionen Salt Lake City, Markus Viktorstam till Englandmissionen Manchester och Mathias Tudela till Spanienmissionen Malaga. Adam Lindquist håller på att slutföra sina papper när detta skrivs. ■

Kamratskapet 2012

Linda Grant och Moa Stigsson, Malmö

Från torsdagen till lördagen den 5–7 januari 2012 samlades vi, ungdomarna från Malmö och Göteborg stav, för en upplyftande ungdomskonferens. Torsdagen började med inskrivning och ”lärkänna-aktiviteter”, och avslutades med dans.

Pigga och glada vaknade vi alla nästa dag för att delta i aktiviteter som sminkkurs, yoga, sport och föreläsning om filmens värld. Kvällen inleddes sedan med en middag, vars tema var Bollywood. Varje bord var försett med sin egen servitris/servitör som gjorde sitt yttersta för att göra kvällen så trevlig som möjligt, vilket de lyckades med väldigt bra. Mätta och belåtna gick vi vidare till kvällens Oscarsgala som leddes av Jason Lewis och Johanna Fransson. Det delades ut priser för bland annat bästa bild, bästa sportsman-naanda och årets nykomling. Det var en uppskattad kväll med mycket underhållning. Liksom föregående kväll avslutades även denna med dans.

På lördagen hade några unga vuxna från Malmö stav förberett en aktivitet. Vi delades in i grupper och varje grupp blev tilldelad en påse med rekvisita, två sånger och en saga. Uppgiften var att göra en sketch där alla dessa saker var inkluderade. Många goda skratt hördes då vi spelade upp dem för varandra. Konferensen avrundades med ett vittnesbördsmöte där Anden var stark.

Vi är tacksamma för alla de möjligheter vi har att komma tillsammans och stärka varandra, för det är något som vi tror att alla behöver. ■

Hjälpföreningens 170-årsdag i Umeå

Anna Bengtsson, Umeå

FOTO ANNA BENGTSSON

Systrarna i Umeå gren firade Hjälpföreningens 170-årsdag.

Hjälpföreningens 170-årsdag firades i Umeå gren den 17 mars 2012, med ett andligt möte som hade kärleken som tema.

Tre systrar höll tal och första rådgivaren i presidentskapet, Anna Masus, fängslade oss med sitt otroligt vackra soloframträdande på piano.

Efter det hade vi knytkalas och åt och njöt av kakor, kex, ost, vindruvor och många andra godsaker.

Camilla Lövgren, vår president, hade förberett en aktivitet där man genom att besvara ett antal frågor kunde komma fram till vilket av kärlekens språk man föredrar. Beröring och beröm var två varianter.

Ann-Charlotte Carlsson trotsade sin nervositet och sjöng a capella för oss, och så vackert som hon sjunger så hoppas jag att hon gör om det fler gånger.

Vi var inte många som kom, men vi hade det väldigt trevligt och njöt av att veta att vi alla är systrar, vår Himmelske Faders döttrar. ■

Äldstekvorumets tempelresa

Mattias Renman, Utby församling

När rådgivaren till min äldstekvorumspresident ringde och bjöd in mig att hjälpa till vid en dopsession i templet kände jag mig mycket glad och tacksam över att jag kunde följa med. Vårt äldstekvorumspresidentskap ordnade en resa till templet för att hjälpa

församlingens nya medlemmar i kyrkan att stärka sitt vittnesbörd om Frälsaren och utföra ställföreträdande dop.

På vägen till templet åkte jag med fyra av de nya bröderna i kyrkan. Väl på plats fick vi byta om och ta del av undervisning om dopet. Det var så fridfullt att

vara där och få lyssna och känna Anden i templet. Jag kände detta särskilt påtagligt under den inledande undervisningen. Vi utförde både ställföreträdande dop genom nedsänkning i templets doprum och konfirmerationer för den Helige Andens gåva genom handpåläggning i konfirmerationsrummet intill.

Jag är så tacksam för vad templet ger till mig och till var och en av dessa släktingar och

personer som tidigare levat på jorden. De har dött fysiskt och lever nu i anden i en andevärld. De får där undervisning om Jesus Kristus och får möjligheten att acceptera hans evangelium. Genom att vi är ställföreträdare i hans tempel kan de genom honom få komma tillbaka till Guds närhet genom nedsänkingsdop och den Helige Andens gåva. Mitt hopp är att också jag en dag ska få omfamna Kristus igen och glädjas där tillsammans med alla mina släktingar. Jag känner ofta hur angeläget Herrens tempel är för dem och för mig och jag önskar komma dit ofta.

En deltagare vid tempelresan, Christ Bulayima Sinanduku som varit medlem i kyrkan i 7 år, skriver följande vittnesbörd om Kristus och dopet: "Jag är mycket glad över att vara medlem i denna kyrka eftersom jag tror på Jesus Kristus, min Frälsare. Jag tror att profeten Joseph Smith återupprättade Jesu Kristi sanna kyrka på jorden i denna sista tid. Jag tror att Mormons bok är sann, och allt som profeterna talar i denna bok är sanna ord! Jag har i sanning och med öppet hjärta accepterat Jesus Kristus i denna kyrka. Jag har genom mitt dop tagit på mig en övertygelse och ett engagemang jag kommer bära med mig genom hela livet." ■

Stavskonferens i Malmö stav den 3–4 mars

Amanda Helmstad

"Be i tro" var temat för stavskonferensen i Malmö. Missionspresident och syster Newell var på besök. Tal, vittnesbörd och musik handlade om orubblig tro på Jesu Kristi kyrkas återställelse i våra dagar. Vikten av att skaffa sig ett personligt vittnesbörd om dessa dyrbara sanningar genomsyrade hela konferensen.

Första talare var president Lorentz, andre rådgivare i stavskonferenspresidentskapet, som sade att man behöver agera som om man redan är det man vill bli för att bli det. Syster Andreasen (Lunds församling) talade om

att tro innebär att vi "sätter vår lit till Gud" och att vi behöver "tygla våra lidelser så att vi kan bli fyllda med kärlek" (se Alma 38:5, 12). Äldste Todesco vittnade om att han känt att Sverige är ett utvalt land och att 2012 kan bli ett framgångsrikt år när medlemmar och missionärer arbetar tillsammans.

Broder Christoffer Rönndahl (Lunds församling) och syster Newell talade om att vår himmelske Fader hör sina barns böner, även om det är så att de bara letar efter en tennisboll eller en stegräknare som försvunnit. Frälsaren kommer till vår undsättning

"Be i tro" var temat för stavskonferensen i Malmö stav den 3-4 mars 2012.

för att hjälpa oss i mål. ”Barnets bön” framfördes av äldste Stodard och äldste Knutsson.

Syster Newell sade att tro är träning. När vi möter svårigheter kan vi välja att förhärda vårt hjärta eller att ödmjuka oss (se Alma 62:41). President Newell talade om att tro utan att tvivla (se Jakob 1:5, 6). Att evangeliet återställdes till jorden för att tron skulle kunna tillta på jorden (se L&F 1:21).

Stavspresidenten John Hedberg talade under lördagen om att evangeliet tar oss till platser som gör oss starka och för oss tillbaka till vår himmelske Fader. När Herren gör något blir det alltid rätt.

Under söndagens möte berättade Marie Wallgren (Helsingborgs församling) om sin omvändelse. Patriarken Nils-Erik Nilsson berättade om när han som barn fick ett vittnesbörd om uppståndelsen och kände en sådan lättnad och glädje att han berättade det för alla. President Newell talade om eviga familjer, bön, skriftstudier, hemaftnar, ödmjukhet och att man ska vara snar till omvändelse. President Hedberg talade om vad som krävs för att kunna närma sig Kristus. Han förklarade att vårt vittnesbörd inte kan baseras på någon annans, utan måste vara personligt förankrat. Därför är det viktigt med kontinuerliga andliga erfarenheter. ■

Budskap 4 — Lita på Herren — detta är Hans hus

Charlotte Wirén, Västerhaninge

Det starkaste vi har upplevt är vetskapen om att vi fullständigt kan lita på Herren, att detta är hans verk, säger syster Oscarson.

När vi kom hit var lite nervösa och visste inte riktigt hur det skulle gå. Skulle skiftesledaren vara här? Skulle det komma tillräckligt med medlemmar? Men vi har blivit lugna för vi har insett att

**President och
syster Oscarson
i templet i
Stockholm**

FOTO CHARLOTTE WIRÉN

Herren alltid ordnar så att det går. Han inspirerar någon att komma. Det har inte funnits en enda gång under de år vi varit här som det inte har kommit tillräckligt med medlemmar till templet.

President Oscarson fortsätter: "Ett fantastiskt exempel på detta upplevde vi en kväll när en spansktalande man kom till templet, och vi hade ingen som talade spanska. Sessionen skulle sätta igång och vi undrade hur vi skulle klara av att kommunicera med denne man. Då kommer det in en man genom dörren och säger: 'Jag är här. Vad kan jag göra för att hjälpa till?' Denne man tjänade sin mission i Chile och talade flytande spanska. Det är sådant som händer varje dag och det är bevis på att detta är Herrens verk."

Medlemmarna tvekar ibland inför att komma till templet då de är osäkra på vad de ska kunna göra här. I templet har vi så många tempelarbetare som är här för att hjälpa till för att de som besöker templet ska få all den hjälp de behöver. Ingen behöver vara expert och kunna allt. Det finns mycket hjälp att få. Allt Herren förväntar sig är bara att vi gör vårt bästa. Om vi har svagheter och inte klarar att göra allt till 100 %, hjälper Herren till med resten. Tempelpresidenten och hans hustru upplever principen av nåd så starkt varje dag.

De är också mycket angelägna om att medlemmarna förstår skillnaden mellan tempelbesök och tempeltjänst. Det finns medlemmar som tror att alla måste vara tempeltjänare, men så är inte fallet. Visserligen behövs ett visst antal tempeltjänare för att bemanna templet, men annars är templet till för alla medlemmar att komma när man vill och hur ofta som helst, och inte begränsas av tempelkalendern.

Templet betyder så mycket för oss. Detta är Herrens hus, vittnar syster Oscarson om. Detta verk är sant. Vi känner det varje gång vi arbetar i templet. Vi har känt Hans hjälp på så många sätt att vi aldrig kan förneka att detta verk är hans. ■

Vittnesbörd om Herrens vägledning

Gunilla Carlsson, Täby församling

När jag var sångledare i min tidigare församling i Jönköping, ändrade biskopen avslutningspsalmen som jag skulle leda till psalm nr 85, "När från nattligt viloläger", under ett sakramentsmöte.

I den andra versen lyder texten: "Då du i ditt hjärta givit rum för vredens makt, har du bett om nåd och styrka att förstå och hämnd ej yrka, som dig Herren sagt?" Just dessa ord var riktade direkt till mig, för jag hade negativa tankar mot en person då.

Nästa rad lyder: "O, vad kraft i böneorden! Bönen lättar trötta fjät. Så vad än dig sker på jorden, bönen ej förgät."

Orden gav mig ett starkt vittnesbörd om att vår himmelske Fader vet vad vi tänker och känner, och att han inspirerade biskopen till att ändra avslutningspsalmen för att jag behövde omvända mig. Jag gjorde det och fick då känna just kraften i bön och den fina känsla som infann sig när jag lämnat det negativa bakom mig. Det var en sten jag inte längre behövde bära. Skriftstället som talar om att Herren förlåter den han vill men att vi skall förlåta alla, har efter denna händelse hjälpt mig att inte bära negativa känslor över huvud taget mot andra personer eller händelser i mitt liv. Jag kan se att prövningar leder till utveckling och erfarenheter som jag har lärt mig någonting av när jag ser tillbaka.

I augusti 2011 blev jag uppsagd från min bostad som jag fick när jag flyttade till Täby februari 2008. På söndagsmorgonen hade jag Liahona uppslagen bredvid min säng och jag läser rubriken "Förtrösta på Herren" i den uppslagna artikeln.

Jag började genast anmäla mitt intresse för nya bostäder. Jag ville gärna vara kvar i Täby församling eftersom barnen bodde nära mig. November månad närmade sig och jag skulle vara ute ur min bostad till den sista oktober. Jag fick förlängt att bo kvar till den 15 november, men hade inte någon ny bostad ordnad. När det var två veckor kvar fick jag ett erbjudande att söka ett andrahandsboende i Hökarängen av en medlem i min församling. Hörde ingenting om det, och planerade att magasinera mina möbler och packade kartonger tills ny bostad var ordnad.

Den 11 november (en fredag) läste jag president Monsons tal när han skulle inviga templet i Frankfurt och han kände sig manad att kalla en man som kom från Nederländerna att tala på invigningen. President Monson blev upplyst om att mannen inte befann sig i templet och därför inte kunde tala. Han kände att han skulle annonsera att tal skulle komma från den här mannen. Mannen i fråga satt i ett möte någonstans och kände sig plötsligt manad att åka till templet. Och när invigningspsalmen var slut var han i templet och kunde hålla ett tal.

Jag kände att jag skulle åka till templet den dagen. När jag var på väg hem på kvällen fick jag ett meddelande på mobilen att jag fick flytta in i lägenheten i Hökarängen på måndagen den 14 november 2011. Då gick flyttlasset dit.

Men när bara några dagar hade gått fick jag ett telefonsamtal av en man som erbjöd ett förstahandskontrakt från den 1 januari 2012 i Täby (på grund av min tidigare annons på internet). Jag bad att få lite betänketid. Jag ringde upp igen och tackade nej eftersom jag trodde att jag hade tre månaders uppsägningstid i Hökarängen. (Det skulle bli dubbla hyror under den tiden.)

Jag berättade om erbjudandet för en av mina hemlärare. Han tog kontakt med hyresvärd, och vi besökte honom tillsammans. ”Vi skriver

kontrakt med detsamma”, sade min hyresvärd, och min hemlärare sade att det andra löser vi. Jag blev räddad från att begå ett stort misstag om jag tackat nej till detta kontrakt på en underbar plats att bo på (i Täby).

När jag sade upp lägenheten i Hökarängen blev det bara en månads uppsägningstid! Återigen kände jag mig så rikt välsignad, och vår himmelske Fader känner oss personligen, var och en. Jag vet att han välsignar varje individ efter behov, och att han lyssnat på alla böner som människor hållit om att jag skulle få någonstans att bo. ■

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista Dagens Heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. För barn och ungdomar under 18 år behövs tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas. Se svenska hemsidan www.jesukristikyrka.se under ”Övrigt material — Liahona — Artikelbidrag”. Kontakta redaktionen för mer information.

Redaktionen för Liahonas lokala sidor

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Tel. 036-719663

Anne-Sofie Wihlman, ass. redaktör

(för Stockholms stavar)

asw@bredband.net

Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås

Tel. 021-127321 ■